

SIMON, DIE PETRUS WERD 5.

In Lucas 9:1-2 lezen we, dat de discipelen de macht krijgen van de Heere om hetzelfde te kunnen: 'Toen riep Hij de 12 samen en gaf hun macht en gezag over alle boze geesten en om zieken te genezen, en Hij zond hen uit om het Koninkrijk Gods te verkondigen en genezingen te doen.'

Snap je het nu Petrus, dat het niet nodig was, dat jij daar bij het huis van Jairus had moeten roepen, wat Jezus daar binnen heeft gedaan. Nu ga jij zelf het land in en ga je precies hetzelfde doen en dan kunnen de mensen het ook weer zien. Trouwens Petrus, je hebt het toch ook zelf op een overweldigend manier gezien, weet je nog? Je was de hele nacht aan het vissen geweest samen met je broer, een paar dagen geleden. Jullie hadden totaal niets gevangen.

Wat had de Heere toen gezegd Petrus? Weet je nog: 'Vaar naar dieper water en gooi je netten uit.' Jij twijfelde wel een beetje, want jij dacht. Maar Petrus ik vroeg je toen niet om te denken. Ik vroeg om te gehoorzamen zonder jouw denken, je gehoorzaamde en toen: twee netten barstens vol met vissen. Dat heb je met je eigen ogen gezien om jezelf te overtuigen, dat gehoorzaamheid leidt tot wondervolle tekenen.'

'Petrus mij gehoorzamen, dat is doen zonder te letten op de omstandigheid of de situatie. Het is doen, wat ik zeg, het is doen, wat ik wil. Petrus je hebt toen kunnen leren, dat jouw denken en jouw werken van geen enkel belang is. Jullie vingen op jullie vistijd niets. Op mijn tijd zal het net barstensvol zijn, omdat de vissen van mij zijn en zij gehoorzamen mij. Want ook de vissen zijn van mij.'

En nu, wat staat er nu te gebeuren? Jullie, mijn discipelen, gaan dezelfde wonderen en tekenen onder de mensen verrichten, zoals ik die heb gedaan. Ik heb jullie die macht gegeven. Niet tot eer van jullie, maar als de boodschappers van de Koning, Die gekomen is. Zieken worden gezond, boze geesten worden uitgedreven en doden worden weer levend. Al deze dingen horen bij het Koninkrijk Gods op deze wereld. Bovendien de Joden verlangen tekenen en wonderen, dat is al door de profeten voorzien.

In de nieuwe bedeling zegt Paulus in 1 Korinthiërs 1:22, dat de Joden tekenen verlangen en dat de Grieken wijsheid zoeken. Deze kwalificatie was goed in de oude bedeling, maar in de huidige bedeling van genade zijn ze een dwaalleer. Nu geldt: 'Gods Geest woont in ons', en dat zal te zien zijn aan ons leven en denken. Als enige tijd later de discipelen terugkomen, zijn ze heel blij en ze vertellen, wat ze allemaal hebben meegemaakt en kunnen doen - Marcus 6:30.

We moeten hier wel goed lezen, wat er staat. Ze hadden allemaal, die gaven gekregen en als ze terugkomen, dan blijkt uit niets, dat Judas de Iskariot geen wonderen verricht zou hebben. Dit is het wat later de schrijver van de Hebreënbrieff schrijft in 6:4: 'Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de Heilige Geest (Judas). En daarna afgefallen zijn, opnieuw tot bekering te brengen.'

Dit is bij Judas gebleken. Om ons heen zijn er nu velen, die tot de conclusie zijn gekomen en zeggen: 'Ik geloof er niets meer van.' Zo'n beslissing is de grootste fout, die een mens maken kan. Zij maken een verstandelijke beslissing, maar dat is nu precies, wat met Grieken wordt bedoeld. Dan wordt het geloof wetenschappelijk beoordeeld. Dat kan nooit, omdat het twee totaal verschillende dingen zijn.

Het is natuurlijk wel te begrijpen, dat men d.m.v. wonderen het geloof wil gaan bewijzen, of dat men d.m.v. wonderen het geloof aantrekkelijker wil maken. Maar waarom vragen de Joden dan om tekenen en wonderen? Dat doen zij om meerdere redenen. 1^e. Omdat hun de Messias is beloofd. 2^e. De profeten hebben geschreven, dat de Messias uit hen geboren zou worden en dat Hij komen zou met tekenen en wonderen. Daarom onderzoeken zij of deze timmermanszoon uit Nazareth wel de Beloofde kan zijn. Hij zou ook koning worden op de troon van hun vroegere koning David volgens de profeten.

Het is zo verwarrend en zo tegenstrijdig, het is zo moeilijk te geloven, dat Hij het is. Zeker is dat moeilijk geweest voor elf van de discipelen, die allemaal daar in de buurt zijn geboren en met Hem zijn opgegroeid. Ja, Judas was een hele aparte, die kwam als enige uit de landstreek Juda. Hij was eigenlijk de enige echte Jood. Maar de Galilese vissers, die kenden Hem al jaren, en dan nu dit.

In dit schrijven gaat het ons om de discipel (apostel) Petrus. Om hem beter te gaan begrijpen als persoon. We zien nu, dat hij zich in het begin van zijn discipelschap rustig houdt, net als de anderen. Hij ziet veel, hoort veel, en leert veel. In dit alles moeten wij goed leren, wat het onderscheid is tussen het Koninkrijk Gods op deze aarde ten opzichte van de Gemeente van onze Heere Jezus op deze aarde.

Het eerste hoort op deze aarde thuis en zal ook zeker op deze aarde komen. Het tweede is hemels en hoort niet op deze aarde, en wordt daarom van deze aarde weg gehaald. Dit onderscheid dienen we ook bij de beoordeling van de persoon Petrus goed in gedachten te houden. Hij verwachtte de Gemeente niet. Die was in de oude bedeling totaal onbekend. Nee, hooguit verwachtte hij het beloofde Koninkrijk en dan zou de Messias hun Koning zijn. Dus deze persoon

zou op een bepaald moment hun Koning moeten worden. Geloof maar, dat de discipelen twijfels zullen gehad hebben. Is hij het ja, of is hij het nee!

Dan, het was al in de loop van de middag, dat de Heere Jezus naar een stille plaats was gegaan bij het dorp Betsaida. Hij vond, dat de discipelen wat moesten rusten. Ze waren juist terug gekomen van een vermoeiende reis door het land. Wat ze allemaal hadden mogen doen, dat vertelden ze. Ze waren er nog vol van, moeten we maar denken. Zoveel wonderen hadden ze mogen doen, zieken genezen, boze geesten uitgedreven, zelfs doden waren weer levend geworden - Lukas 9:1-6.

Dit nieuws ging het hele land door. Zelfs in het paleis van Herodes kwam het nieuws binnen. Lucas 1:7 zegt: 'Herodes, de viervorst, hoorde alles wat er gebeurd was.' Die werd me toch bang! Hij dacht, dat Johannes de Doper weer levend was geworden, die hij nog maar kort geleden tijdens zijn seksorgie had laten onthoofden. 'Wat is die Jezus toch voor iemand, ik wil die man wel zien, stel je voor zeg! Die Johannes was ook al zo'n vreemde.'

Intussen was er van die geplande rust bij Betsaida niet veel terechtgekomen. Duizenden mensen hadden Hem toch gevonden. Natuurlijk heeft de Heere Jezus maar één boodschap, en die is: 'Mensen, het Koninkrijk van God is gekomen.' Misschien hebben de discipelen daar ook tussen die duizenden mensen gelopen met hun verhalen over wat ze in het land hebben mogen doen voor dat Koninkrijk. Ze waren daar ook zo vol van, en nota bene, nu zijn ze nog bij hun eigen dorpje Betsaida ook.

Ja, daar woonde Petrus misschien nog. Misschien ook niet meer, omdat hij al was verhuisd naar Kafarnaum. Maar de mensen uit die omgeving, kende hij wel. De Heere Jezus bleef intussen maar preken en vragen beantwoorden en zieken mensen genezen. Het werd alsmaar later. 'Dit gaat fout', zullen de discipelen gedacht kunnen hebben. Ze gaan daarom naar de Heere toe en ze zeggen: 'Heere, stuur de mensen toch weg. Weet u wel hoe laat het al is? Laten ze toch naar de dorpen en de boerderijen hier in de omtrek gaan voor wat eten en onderdak.'

Dan vind ik de reactie van de Heere zo mooi en zo simpel, maar ook verhelderend. 'Geven jullie hen maar te eten', zegt Hij. Verwachtte Hij nou echt, dat ze dat konden? Natuurlijk niet! Door deze opmerking sluit hij echter alle andere mogelijkheden uit en moet er wel een wonder gebeuren. Het is, of iedereen naar huis de duisternis in, of een wonder. In Lucas 9:13 staat: 'Wij hebben niet meer dan 5 broden en twee vissen.' Dus dat is toch veel te weinig. Trouwens om op dit moment van de dag nog voor deze duizenden mensen eten te gaan kopen, dat is ook onmogelijk. Dat snapt u toch ook wel. Stuur ze toch weg!'

De Heere zegt dan echter: 'Laat ze maar gaan zitten.' Dan leert de geschiedenis ons, dat 5000 mannen - er zullen trouwens ook wel vrouwen en kinderen zijn geweest, eten krijgen uit een overvloed van 5 broden en 2 vissen. De Heere breekt het eten en de discipelen mogen het uitdelen. Natuurlijk zijn die 5 broden op die duizenden mensen in het niet verdwenen. De Heere schept op dat moment brood.

Wij, behorend bij de Gemeente, mogen geloven door genade, dat Hij voor ons het gebroken Brood is. Het gebroken leven aan het kruis is voor ons het Brood des levens geworden. Mooi hè? Weet u wat ik ook zo mooi vind in deze geschiedenis? Wel, dat de mensen in groepjes van 50 bij elkaar moesten gaan zitten. 50 is intiem hè? De Heere vond 5000 bij elkaar niet goed. Ik denk zo, dat bij veel gemeenten het tegendeel van kracht is. Ik hoor soms pochend zeggen: 'In onze kerk hebben wij 2800 stoelen.'

Daarmee zeggen ze natuurlijk: 'Wij, bij ons, het gaat zo goed. Nee hoor, bij ons is geen leegloop hoor, o nee.' Als ik iemand zo hoor praten over hun kerk, dan denk ik: 'Op hoeveel van die stoelen zal er 's zondags een kind van de Heere zitten?' Een kind van de Heere zoekt niet zo gauw de drukte op, maar die zoekt veel eerder de gemeenschap met de Heere en met degenen, die van Hem zijn. Dat is toch de les, die wij moeten leren van dit wonder. 50 mensen kunnen snel een gemeenschap vormen met elkaar, maar met meer dan 50 wordt dat moeilijk.

Aan het einde van de avond zijn er nog 12 manden met brood over, maar over deze dingen hebben we al vaak horen preken. Met het oog echter op onze Petrus slaan we dat over en gaan we kijken, wat er al kort hierna gebeurt.